

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 631/2022-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 12 Cpr 7/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cpr 7/2017 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava III **p r i k a z u j e**, aby v konaní sp. zn. 12 Cpr 7/2017 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **1 200 eur**, ktoré jej **j e** Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Bratislava III **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **758,53 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 16. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Cpr 7/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje tiež prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 631/2022-21 z 30. novembra 2022 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky v plnom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka v postavení žalobkyne je sporovou stranou v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 12 Cpr 7/2017. Napadnuté konanie nie je právoplatne skončené ani po viac ako 5 rokoch a 8 mesiacoch od podania žaloby (2. marca 2017), a to ani čo sa týka merita veci a ani čo sa týka náhrady trov konania. Prvé pojednávanie vo veci samej sa konalo až 15. apríla 2020, teda viac ako 3 roky od začatia súdneho konania. Sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že ide o pracovnoprávny spor, keďže predmetom konania je určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a priznania náhrady mzdy z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru, čo zakladá spor dotýkajúci sa individuálnych práv zamestnanca, ktorý si vyžaduje zvýšenú efektivitu a rýchlosť s ohľadom na skutočnosť, že ide o spor so slabšou stranou sporu.

4. Napadnuté konanie sa toho času ešte stále nachádza na súde prvej inštancie po vydaní neprávoplatného medzitýmneho rozsudku a prebiehajú úkony týkajúce sa vyjadrovania sa k odvolaniu protistrany (repliky a dupliky).

5. Sťažovateľka dosiaľ podala dve sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní predsedovi okresného súdu. Prvá sťažnosť bola vyhodnotená listom č. k. 153/2018 z 19. apríla 2018 ako nedôvodná, druhá sťažnosť bola posúdená listom č. k. 62/2020 zo 6. marca 2020 ako dôvodná.

6. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie celkovo ukončené, pretože nie je právoplatne rozhodnuté v merite veci (bol vydaný len medzitýmny rozsudok zo 6. mája 2022), ako ani nie je rozhodnuté o trovách konania a právna neistota sťažovateľky naďalej pretrváva.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. Okresný súd k ústavnej sťažnosti poukázal na vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá uviedla, že žaloba bola doručená 2. marca 2017 a obratom (20. marca 2017) vydala pokyn na prípravu pojednávania, v rámci ktorého bolo potrebné odstrániť vady podania z dôvodu absencie materiálnej vykonateľnosti žalobného návrhu (petitu). Sťažovateľka doplnila podanie 16. augusta 2017. Následne boli realizované úkony v súvislosti s prípravou pojednávania v zmysle § 167 Civilného sporového poriadku (od 10. októbra 2017 do 14. októbra 2018).

8. Po preštudovaní spisu zákonná sudkyňa rozhodla 7. decembra 2018 o vylúčení nároku žalobkyne 2 [REDAKOVANÉ] v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy z dôvodu odlišných skutkových okolností. Spisová kancelária administratívne realizovala finalizáciu vylúčenia veci od 25. septembra 2019 do 15. apríla 2020. Pojednávania sa uskutočnili 27. mája 2020 a následne 2. septembra 2020.

9. Avšak už ďalší nariadený termín pojednávania na 25. november 2020 bol zrušený z dôvodu účinnosti vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávanií, hlavných pojednávanií a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 24/2021 Z. z.“). Nový termín pojednávania nariadený na 12. február 2021 bol zrušený z dôvodu účinnosti vyhlášky č. 24/2021 Z. z. Ďalší termín nariadený na 23. apríl 2021 bol zrušený z dôvodu účinnosti vyhlášky č. 24/2021 Z. z.

10. Nasledujúce pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 18. júna 2021, bolo odročené z dôvodu pracovnej neschopnosti sudkyne. Vo veci sa uskutočnili pojednávania 25. júna 2021 a 13. októbra 2021.

11. Ďalší termín pojednávania nariadený na 7. január 2022 bol zrušený z dôvodu nepriaznivej epidemiologickej situácie na území Slovenskej republiky s poukazom na režimové opatrenia súvisiace s prevenciou šírenia COVID-19 v súlade s uznesením vlády Slovenskej republiky č. 695 z 24. novembra 2021.

12. Na pojednávanií konanom 23. marca 2022 bolo vo veci rozhodnuté na návrh samotnej sťažovateľky medzitýmnym rozsudkom o základe uplatneného nároku v podobe určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalovaný podal proti medzitýmnemu rozsudku odvolanie.

13. V období od 30. mája 2022 do 17. októbra 2022 boli realizované procesné úkony súdu prvej inštancie s podaným odvolaním, ktoré bolo odvolaciemu súdu predložené 19. decembra 2022.

14. V nadväznosti na argumentáciu sťažovateľky týkajúcu sa neprimeranej dĺžky konania zákonná sudkyňa uviedla, že nie je pravdou, že súd prvej inštancie by v konaní nerealizoval úkony a postupoval nesústredene. Práve naopak, súd realizoval prípravu pojednávania v podobe skúmania procesných podmienok, písomného štádia konania, vylúčenia veci, pravidelného nariaďovania pojednávanií, pričom navyše v danom období mala jednoznačne nepriaznivý vplyv na konanie aj objektívna skutočnosť v podobe pandémie COVID-19. V zmysle vyhlášky č. 24/2021 Z. z. súd

prvej inštancie ani nemohol nariadiť pojednávanie a danú právnu vec prejednať a rozhodnúť, keďže individuálny pracovnoprávny spor Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nesubsumovalo pod § 1 písm. a) až p), a teda explicitne nešlo o vec určenú na povolené pojednávanie.

15. Argumentácia sťažovateľky spočívajúca v tvrdení, že doteraz ešte spor nebol právoplatne rozhodnutý, je neopodstatnená, pretože vo veci bolo rozhodnuté medzitýmnym rozsudkom o základe nároku, proti ktorému podal žalovaný odvolanie, čo oddialilo právoplatné ukončenie sporu. Súd však nemôže niesť zodpovednosť za procesnú aktivitu strán.

16. Okresný súd s ohľadom na dlhodobú preťaženosť súdneho oddelenia konal každé tri mesiace tak, aby nespôsobil žiadnej strane sporu priet'ahy v konaní, pritom žiadna právna norma platného právneho poriadku Slovenskej republiky neurčuje dobu (eventuálne lehotu) na ohraničenie času medzi jednotlivými úkonmi súdu tak, aby nevznikli už spomínané priet'ahy v súdnom konaní.

II.2. Replika sťažovateľky:

17. Podľa názoru sťažovateľky je z vyjadrenia porušovateľa zrejmé, že konanie toho času stále trvá a nie je právoplatne rozhodnuté v merite veci, ako ani čo sa týka výšky náhrady trov konania.

18. Zákonná sudkyňa podľa sťažovateľky opomína, že v konaní došlo k podaniu dvoch sťažností predsedovi okresného súdu, pričom v poradí druhá sťažnosť bola 6. marca 2020 vyhodnotená ako dôvodná, poukazujúc na objektívne dôvody, ktoré nastali v dôsledku personálnych zmien a potreby prerozdelenia spisov v súlade s rozvrhom práce tunajšieho súdu, predovšetkým z dôvodu preťažnosti civilných súdnych oddelení tunajšieho súdu. Ani dôvodnosť predmetnej sťažnosti na priet'ahy v konaní nevedla k zrýchleniu konania a odstráneniu zbytočných priet'ahov.

19. Z vyjadrenia sudkyne je zrejmé, že prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po 3 rokoch, 2 mesiacoch a 26 dňoch od podania žaloby. Z chronologického prehľadu je zrejmé, že v konaní boli vykonané pojednávania 27. mája 2019, 2. septembra 2020, 25. júna 2021, 13. októbra 2021 a 23. marca 2022, čo z pohľadu sťažovateľky nie je možné považovať za konanie hospodárne, keďže súdny spor trvá viac ako 5 rokov a 10 mesiacov a počas toho obdobia sa konalo 5 pojednávanií, čo nezodpovedá tvrdeniam porušovateľa o vykonávaní procesných úkonov každé 3 mesiace. Ani početné pojednávania vo veci samej nevedli k vydaniu právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci samej, čo možno označiť za neefektívny postup zákonného sudcu vo veci.

20. Dôležité je tiež podotknúť, že z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súdny spor začal pôvodne aj so žalobkyňou [REDAKOVANÉ] ako procesným spoločenstvom práve v záujme hospodárnosti konania, čo okresný súd neakceptoval a došlo k rozdeleniu konania na dve samostatné konania, čo sa v praxi ukázalo ako neefektívne a na ťarchu sťažovateľky a žalobkyne v 2. rade. Sťažovateľka zastáva názor, že aj takýmto konaním boli spôsobené zbytočné priet'ahy v konaní, pretože v konečnom dôsledku konania boli nariad'ované v ten istý deň a za sebou, čo sa aj z pohľadu vzájomného zastupovania sťažovateľky a žalobkyne 2 javilo ako zbytočné a mnohé procesné úkony museli byť vykonávané na dvakrát, čo výrazne predĺžilo dĺžku tohto sporu.

21. Sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že po celú dĺžku súdneho sporu právny zástupca žalovaného nikdy nedodrжал 5-dňovú lehotu doručenia podkladov pred pojednávaním, aby sa na to mohla sťažovateľka pripraviť, hoci často išlo o dokumentáciu v rozsahu stoviek strán, avšak

sťažovateľka ani raz nenavrhla z tohto titulu odročenie pojednávania a zákonný sudca tento postup žiadnym spôsobom nesankcionoval.

22. Podľa sťažovateľky okresný súd vo svojom vyjadrení nijako nevyvrátil vecnú, skutkovú a právnu argumentáciu sťažovateľky.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

23. Podstata námietok sťažovateľky v súvislosti s namietaným porušením označených práv je založená na jej tvrdení o nečinnosti okresného súdu v súvislosti s rozhodovaním o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy iniciovaným sťažovateľkou.

24. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach, v ktorých sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

25. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

26. Pri posudzovaní otázky, či v konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 250/2020) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej orgán verejnej moci rozhoduje, správanie strán a postup samotného orgánu verejnej moci. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

27. Pri posudzovaní prvého kritéria – zložitosti veci dospel ústavný súd k záveru, že vo veci ide o rozhodovanie o žalobe žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a nároku na náhradu mzdy, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako žalujúca procesná strana. Uvedený predmet konania predstavuje bežnú súčasť rozhodovania všeobecných súdov v civilnej (pracovnoprávnej) agende. V predmetnej veci ústavný súd neidentifikoval prvok právnej alebo skutkovej zložitosti. Súčasťou prvého kritéria je aj povaha prerokúvanej veci. V uvedenej veci ide o privilegovaný typ konania (určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrada mzdy), čo odôvodňuje prísnejšie hodnotenie postupu okresného súdu. Aj EŠLP konštatoval, že pracovnoprávnym sporom je potrebné venovať osobitnú pozornosť, a to predovšetkým pri sporoch týkajúcich sa práv zamestnanca na mzdu či na náhradu mzdy (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruotolo proti Taliansku z 27. 2. 1992, bod 17, rozsudok vo veci Farinha Martins proti Portugalsku z 10. 7. 2003, bod 34, rozsudok vo veci Jírů proti Českej republike z 26. 10. 2004, bod 47).

28. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie s'ťažovateľky ako strany napadnutého konania. Ústavný súd nezistil také správanie s'ťažovateľky, ktoré prispelo k vzniku zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní.

29. Pokiaľ ide hodnotenie postupu okresného súdu, z prehľadu napadnutého konania a zo súdneho spisu vyplýva, že po doručení žaloby okresný súd uznesením z 18. júla 2017 vyzval obe žalobkyne na odstránenie v'ad žaloby, na čo reagovali doplnením 16. augusta 2017. Vz'ajomné vyjadrenia sporových strán boli okresným súdom doručované do 31. mája 2018, na základe žiadosti žalovaného okresný súd 11. júna 2018 predĺžil lehotu na vyjadrenie žalovanému k replike žalobk'yn do 20. júna 2018. Žalovaný vyjadrenie nedoručil. V Ďalšom období bol okresný súd nečinný, a to až do rozhodnutia o vylúčení právnej veci žalobkyne 2 na samostatné konanie uznesením zo 7. decembra 2018 (právoplatné 15. januára 2019). V roku 2019 okresný súd nevykonal žiadne procesné úkony smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu, až 21. apríla 2020 okresný súd nariadil vo veci prvé pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 27. mája 2020. Ďalšie pojednávania sa uskutočnili 2. septembra 2020, 25. júna 2021, 13. októbra 2021 a 23. marca 2022, na ktorom bol vo veci vyhlásený medzitýmny rozsudok o základe uplatneného nároku tak, že bola určená neplatnosť skončenia pracovného pomeru s'ťažovateľky. Termíny pojednávania nariadené na 25. november 2020, 12. február 2021, 23. apríl 2021 a 7. január 2022 boli odročené z dôvodu mimoriadnej situácie a núdzového stavu pre šírenie pandémie COVID-19. Pojednávanie nariadené na 18. jún 2021 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. Z dôvodu podaného odvolania žalovaným proti medzitýmne rozsudku (24. mája 2022) boli vo veci vykonané úkony súvisiace s prípravou predloženia spisu odvolaciemu súdu.

30. Celkovo možno konštatovať, že okresný súd vykonal v doterajšom priebehu napadnutého konania päť pojednávania. Procesné úkony smerujúce k prejednaniu veci samej doteraz vykonával okresný súd s výraznejšími časovými odstupmi. Obdobia jeho nečinnosti možno ustáliť predovšetkým od 20. júna 2018 do 7. decembra 2018 a následne od 13. februára 2019 (doručovanie doložky právoplatnosti sporovým stranám) až do 21. apríla 2020, čo nepochybne malo podstatný vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktoré nemožno považovať za skončené z dôvodu nerozhodnutia o celom žalobou uplatnenom nároku (po dovolacom konaní).

31. K argumentácii okresného súdu v súvislosti s vplyvom objektívnej skutočnosti (pandémia ochorenia COVID-19) ústavný súd prihliadol na túto skutočnosť (uvedené ústavný súd už zohľadnil aj vo svojich niektorých predchádzajúcich rozhodnutiach, napr. vo veciach sp. zn. I. ÚS 504/2020, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 27/2022, pozn.), keďže časť napadnutého konania ňou bola ovplyvnená, no v okolnostiach danej veci musí ústavný súd zdôrazniť, že okresný súd do uvedenia týchto opatrení do praxe mal dostatočný časový priestor, aby vykonal úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej, a preto ho existencia obmedzení nemôže zbaviť zodpovednosti sa zdĺhavé konanie, čo napokon bolo potvrdené aj predsedom okresného súdu v odpovedi na s'ťažnosť s'ťažovateľky na priet'ahy zo 6. marca 2020, v ktorom konštatoval neprimeranú dĺžku napadnutého konania.

32. Čo sa týka tvrdenej preťažnosti okresného súdu, ústavný súd opakovane konštatuje, že personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva teda nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38

ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Táto okolnosť z individuálneho hľadiska je pochopiteľne ospravedlniteľná, avšak z hľadiska celkovej zodpovednosti okresného súdu za plynulosť konania vo veciach účastníkov konania ju zohľadniť nemožno.

33. Na podklade uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu v napadnutom konaní sa vyskytli obdobia nečinnosti, okresný súd v doterajšom priebehu napadnutého konania nezvolil taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, a preto ústavný súd vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súlade s judikatúrou ESLP (rozsudok z 20. 6. 2006 vo veci Obluk proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 69484/01), podľa ktorého dĺžka konania na jednom stupni nezvykne presahovať obdobie troch rokov (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

34. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Ústavný súd v nadväznosti na skutočnosť, že okresný súd dosiaľ rozhodol iba o časti uplatneného základu nároku, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

35. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

36. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

37. Prihliadajúc na petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 800 eur, ktoré odôvodnila predovšetkým dĺžkou napadnutého konania.

38. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

39. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, predovšetkým význam sporu pre sťažovateľku, celkovú dĺžku napadnutého konania, nečinnosť okresného súdu, ako i skutočnosť, že dosiaľ bolo neprávoplatne rozhodnuté iba o základe uplatneného nároku, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke prináleží finančné zadosťučinenie. Postup okresného súdu v napadnutom konaní bolo namieste hodnotiť prísnejšie aj vzhľadom na jeho privilegovaný predmet, avšak na ťarchu okresného súdu nebolo možné pripísať odročenie pojednávania z objektívnych dôvodov (pandemická situácia). Na podklade týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 200 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vzhľadom na priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 200 eur oproti sťažovateľke navrhovanej sume 7 800 eur vo zvyšnej časti ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

V. Trovy konania

40. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 11 ods. 3, § 13 ods. 2). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je v sume 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je v sume 11,63 eur za úkon vykonaný v roku 2023 je základná sadzba odmeny vo výške 208,67 eur a hodnota režijného paušálu vo výške 12,52 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu) a jeden úkon zrealizovaný v roku 2023 (vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v celkovej výške 632,11 eur, čo s predstavuje sumu 758,53 eur s daňou z pridanej hodnoty (bod 4 výroku nálezu).

41. Ústavný súd vyhodnotil sťažovateľkou uplatnený náklad na vytvorenie zaručenej konverzie (v požadovanej sume 11,50 eur, pozn.) ako náklad tvoriaci neoddeliteľnú súčasť prevzatia a prípravy zastúpenia, a preto ho neposúdil ako samostatný relevantný úkon právnej služby, za ktorý patrí samostatná náhrada.

42. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu